

"İnsaniyet-i kübrâ olan İslâmiyetçe" İslamiyet'in insaniyet-i kübra olmasını izah eder misiniz?

İnsan olmak, en büyük bir şeref ve en büyük bir mazhariyettir. Bununla birlikte, bir kişi kendisine verilen insaniyet sermayesini yanlış yolda kullanırsa, yani aklını şer işlere yorar, hafızasına zararlı bilgiler doldurur, hayalini haramda dolaştırır, kalbini gayr-i meşru sevgilerle kirletirse, bu insan ayetin ifadesiyle hayvan gibidir, hatta hayvandan daha aşağıdır.

İslâmiyet ve iman nimetinden mahrum olan itikadsız insanlar da akıllarını kullanarak mülk ve melekût âlemlerini bilmekte ve onlardan istifade etmektedirler. Şu var ki, onlar kendilerini de, bu âlemi de sahipsiz ve Hâlık'sız vehmettikleri için, bu âlemler hakkındaki bilgileri onların kalb ve ruhlarını terakki ettirmez. Sadece elde ettikleri başarılarla dünya nimetlerinden biraz daha fazla faydalanırlar. Ve yine bu başarılarla nefisleri gurur ve kibirle kabarrır, enaniyetleri kuvvetlenir.

İslâmiyet ile müşerref olan bir insan ise, bu mülk ve melekût âlemlerini Allah'ın yarattığına ve kendisinin istifadesine sunduğuna inanır. Bu eserlerdeki güzelliklerin ve kemallerin "*Esmâ-i Hüsnâ ve sıfât-ı mukaddesenin*" tecellileriyle hâsıl olduğunu bilmekle, eserden müessire geçer, akıyla beraber kalbi ve bütün latifeleri ulvî zevklere erer.

Demek oluyor ki, sadece insan olmakla iş bitmiyor, insaniyet-i kübra olan İslamiyet ile şereflemekle insaniyet korunabilecek ve hayvanlıktan daha aşağı mertebelere düşmekten kurtulabilecektir.